

Måndag den 5 juli 2004

Ny dag men ändå samma sak. En strid på liv och död för att komma till frukostbordet. Jag ogillar mig själv mest då jag i sängen börjar förhandlingar som "om jag skippar dusechen kan jag sova en kvart till". Just denna dag åkte jag och Fia ut lite tidigare för att hinna lägga spårren innan resten av gruppen anslöt. När de kom var det bara att ta ut första hunden och börja träna.

På förmiddagen gjorde vi roliga spår till hundarna. På eftermiddagen videofilmade vi lydnaden. Vi såg till att alla fick bli filmade i cirka en kvart. Att använda videokamera för att se hur man som förare påverkar sin hund i olika situationer är suveränt!

På kvällen var det party med sångtävling mellan grupperna. Jag tror att vår grupp vann... Vår låt var bäst och vi hade två go-gomän iförda ENDAST myggnät och kallingar. Mer roligt som hände var att Sverker, instruktören i skyddsgruppen, fick fram sin gitarr och skakade loss så att tjejerna dansade på bordet.

Tisdag den 6 juli 2004

Sovmorgon inplanerad av lägerkommittén. Ingen grupp fick lov att köra ut till skogen på morgonen, eftersom den officiella festkvällen hölls kvällen innan. Bra och ansvarstagande tycker jag. Vår grupp hade en spännande videorulle med mycket action, dramatik och humor att titta på! (Vilket vi gjorde och kommenterade.)

På eftermiddagen åkte vi ut och spårade vidare och på kvällen höll min väninna Anneli ett föredrag om tävlingspsykologi. Hon är jätte-duktig på det och är en av dem som stöttat mig mest i mina framgångar. Det var ett mycket klamtigt initiativ som jag insåg alldeles försent, nu var den fördelen som jag hade totalt spoilerad! Ut från lektionssalen kom en grupp med stärkt insikt i hur enkelt det är att plocka medaljer när "tänknet" hos föraren är rätt.

Under kvällen fanns hundleksaker, kläder och annat roligt att köpa från olika försäljningsstånd. Det finns alltid så mycket att handla i de här försäljningsstånden och köplusten hos hundägarna var på topp.

Onsdag den 7 juli 2004

Hundarna älskade tävlingen!

Full fart i skogen igen. Deltagarna spårar och får kritik av mig. Man måste ju plocka ner gruppen på jorden igen...

Men alla blev jättegglada och tyckte det var "bra med konstruktiv kritik". Bläsch! Eftermiddagen bjöd på lydnads- och uppletsträning. Det hade hänt mycket på lydnaden, nu gick både hundar och förare fantastiskt bra. Förarna var medvetna om hur de påverkar hundarna och de visste vad hundarna behövde för att bli motiverade. Jag började nästan känna mig överflödig i min instruktörsroll.

På kvällen skulle det vara skojtävling på klubben och vi passade på att öva inför kvällens viktiga sammandrabbning... Ett dukat bord skulle länsas av hundar på ett par minuter och hundarna fick olika poäng för olika föremål. Vår plan var att Ixe, en häftig schäferhane, skulle rycka duken och sedan skulle två andra hundar apportera föremålen från marken. Planen var jättebra och när vi tjuvtränade gick det galant! På kvällen infann sig problemet, Ixe upptäckte nämligen alla åskådare, cirka 200 personer och började istället stila och flirta med publiken. Han stod bara på bordet och krämade sig ursnyggt, - karlar! Vilken tur att domarna var mutbara, så att vi kunde ta silver ändå!

Torsdag den 8 juli 2004

Pinsamt värre. Klockan 07.50 knackade Fia på husvagnsdörren. Jag hade försövit mig och inte lite heller. Varför finns det inte väckarklockor som trots att man slänger dem i väggen och drar ur batterierna, ändå ringer?! Gruppen åkte i förvåg och jag fick ta mitt "försövit mej till jobbet"-race. Jag har tränat bra och lämnade klubben sju minuter efter gruppen.

Vi körde som vanligt spår förmiddag, lunch i skogen och lydnad/upplet på eftermiddagen. Det är fantastiskt att arbeta med dessa otroligt duktiga ekipage. Vi har bara gjort små justeringar under veckan och arbetat med det som hundarna behövde öva på. Nu var de alla redo för att sopa banan med konkurrenterna!

Fredag den 9 juli 2004

Deltagarna ville se ett spår med Tess (Flottatjärns Rocky Emma), min gammeldam som för sista året tävlar SM och Nordiska i spår i år.

Tess hade sett de andra få spåra hela veckan och var därför grymt het när hon kom ut. I spårmarkerna drällde det av vildsvin och det blev en bra övning för oss. Inte mycket att se på eller ha som föredöme. Som slutföremål hade spårläggaren placerat massor av grisöron till Tess och en "lydnadsstol" med vin-

hållare och vin till mig. Gissa om Tess och jag blev överlyckliga!

Eftermiddagen gick i uppvisningens tecken. Ja, vad ska man säga när lydnaden hos deltagarna och deras hundar är perfekt?

Vi åkte in till klubben, åt kvällsmat och hade en sista gemensam samling i gruppen där vi gick igenom hur var och en ska fortsätta sin träning efter lägret. En vecka går så fort och inte ens "Hej, hej, Monika" muntrade upp mig på vägen hem...

Min hund Tess hade mycket spring i tassarna sista dagen. Gissa om hon blev glad när hon hittade massor av grisöron i spåret!